

מסי'ההכנסה ואשתו לשעבר, בוידוי אישי הוא מגלה:

בורת!

חבר שגר בישראל, ואני גרה איתו. אין סיכוי שנבוא לניו-יורק."

הם לא ויתרו, שלחו אותה לחמישה צלמים. ארבעה מתוכם רצו אותה לעבודה מייד, וכל זה למרות שהיא בת 21, ובניו-יורק זה נחשב "זקנה" בשביל דוגמנית.

כשראיתי שיש לה הצלחה כזאת, לא רציתי לקלקל ואמרתי לה: מיי בריט, אל תותרי על ההזדמנות, בואי תעבדי חודשיים בניו-יורק ותבואי אליי חודש לארץ. אני רגיל ממילא שהיא כל כמה זמן נוסעת לעשרה ימים

באנו אליו, הוא היה באמצע העבר דה. מסכיבו ישבו עשר פצצות. כל אחת דוגמנית שצילומים שלה כבר הופיעו בווג ובבזאר. כל אחת הגיעה עם ספרהעבודות שלה. הוא עשה להן טסט כדי לבחור בחורה שתאים לצי" לום שהוא עמד לעשות.

התרשמנו מהמיקצועיות, גם של ממו וגם של החבורות, שהיו בנות 16-18, לא יותר.

מיי בריט הראתה לו את הספר. הוא היה המום. בכלל, לאן שלא הלכנו בניו-יורק, הסתכלו עליה. הדהים אותי שבעיר שבה יש כליכך הרבה בחורות

רונית גמליאלי (עם קארן דאנסקי)
יש לה חבר!

מיי בריט בתצלום-פירסומת שצולם בפאריס
היא נדהמה מהאופנה הישראלית!

חמישה מיליון שקל ליום. ואו. למחרת רפקו אצלי, ברלת פקירי מס ההכנסה ואמרו: "אם זה נכון או לא נכון, תראה את החשבונות!" הם מצאו פער בין הצהרותי לבין המציאות, וכעת אני משלם להם.

על רונית אני לא כועס, אני מתאר לעצמי שלא היה קל איתי בתקופה ההיא, כשהשתוללתי עם סמדר קלצ'ינסקי, ובתקופה של הסמים. אני לא מאשים אותה בכלום. יש לה חבר, היא מאושרת והיחסים בינינו טובים מאוד.

יהלומים ואני נוסע לחו"ל וקונה קוקאין. אני לא מכחיש, זה נכון — היתה לי תקופה משוגעת אחרי הגירושין, וקיבלתי תרמית של מסטול ופורן כספים. המשבר של הגירושין גרם לי לכל זה.

כעת זה עבר. מאז שהכרתי את מיי בריט, אני לא זקוק לסמים ולא זקוק לפזר כספים כדי להוכיח לעצמי שאני מצליח.

"אני מוריד פרופיל!"

באותה תקופה התפרסמו עליי כתבות נוראיות. נכנסתי לפה של האנשים, אמרו עלי: "ראו כמה שגילי מסטול" ואו, יום בהיר אחד, נעצרתי ל-24 שעות. תפסו אותי עם קוקאין, ואחרי שביליתי באובי-קביר אמרתי לעצמי: גילי, סטופ! מהרגע הזה לא נגעתי ואני לא רוצה לגעת יותר בסמים!

התחלתי לחזור לימים הטובים, לעבוד כמו שצריך, הקליינטיות הנאמנות שנשארו היו איתי כל הזמן, אלה שעזבו בתקופה שהייתי מסטול חזרו. חזרתי לעשות כתבות-אופנה כמו שאני יודע, הכרתי את מיי בריט וכל חיי השתנו.

אשתי, רונית, שהיתה איתי בכאסה, נתנה כתבה בהעולם הזה שאני עושה

הלהביש עליי את הסיפור שאני עוזב את הארץ.

נכון שעזבתי את כיכר-המדינה, כי אני לא יכול לעמוד בשכר-הדירה של אלפיים דולר לחודש.

אני עובר לעבוד בסלון הישן של בתיה ועליוה, ברחוב ישראלים. מאז שהן נסעו, עוברת בסלון ספרית בשם אתי, ואמא שלהן, שרה, מנהלת את המיספרה, וכך יהיה הלאה: אני ואתי נמשיך לעבוד שם.

לא, אין לי בעיה של אגו. אני מכיר את עצמי, זה לא מעניין אותי שכעת כולם מרכלים שמכיר-המדינה הפכתי לשכיר אצל בתיה ועליוה. אחרי הכל, התחלתי שם. שטויות. המיספרה יפה מאוד, ועוד נשפץ, וזה יהיה מאוד נוח לקליינטיות שלי.

אני יודע, שהרכילות כאילו מסי' ההכנסה הרים אותי התחילה גם אחרי שעזבתי את הפנטהאוז בלמר. אבל מי יכול היה בזמנים האלה לעמוד בשכר-הדירה הענקי?

מיי בריט ואני גרים במלון פאלאס. שכרנו חדר ב-300 דולר לחודש, ויש לנו שם מיטבחון. כעת אני אעבור לגור בחדר האחורי של המיספרה. יש שם אמבטיה ומטבח וכל מה שאני צריך. כיום אני לא יכול להרשות לעצמי לזרוק כספים ולחיות בפזרנות.

היתה לי תקופה קשה אחרי הסיפור עם רונית, אשתי לשעבר, שסיפרה לעיתונות שאני עושה מיליונים ויש לי

הורים שלה, שגרים בכפר קטן בצפון דנמרק.

סיכמנו שכך יהיה, ושאני בעצמי אסע כל חודשיים לעשרה ימים לניו-יורק, אבל כדי לא לבזבז את הזמן, התחלתי לחפש לי עבודה כמעצב תיסרוקות לצילומים, כך שבעשרה ימים שאהיה בניו-יורק, תהיה לי עבודה.

בניו-יורק יש סוכנויות של ספרים. נורא התלהבו מספרהעבודות שלי. הראתי גם את הקטלוג המשגע שעי' שיתי לגידעון אוברזון, ואו ביקשה או' תי אילנה מאל מאקייאז' שאני אעי' שה את השיער באופן קבוע לדוגמניות שלה. אמרתי לעצמי: זה אידיאלי, אני אחיה חודשיים בארץ, אסע כל פעם לשבועיים לניו-יורק, תהיה לי שם עבודה, ואז מיי בריט תחזור איתי בכיף לעבוד חודש בארץ.

לא העליתי ברעתי לעזוב את הארץ. יש לי פה קליינטיות שאני קשור אליהן מאז שהייתי ילד, וזה לא פר לעזוב אותן. אמרתי לעצמי: ממילא כל פעם הייתי נוסע לחו"ל, אז מהיום אסע קצת יותר בצפיפות. חזרנו לארץ, ואנשים התחילו

יפות, עיר שבה יודעים להעריך יופי, היא מעוררת כזאת תשומת-לב.

היא לא התרגשה, היא בחורה פשוט טה. באמריקה השתגעו עליה, כמו שכי' שאני מגיע לדנמרק, אני נחשב לחד תי-דפצץ.

ממו הרים טלפון לסוכנות פורד, ומיי בריט עשתה במיכנסיים. זו נחש בת לסוכנות הרוגמניות הטובה ביותר בניו-יורק. הלכנו לפורד עם ספר העבודות שלה. ניגש אלינו אדם אחד, התחיל לדרפק בספרהעבודות לאטי' לאט. אחריכך לקח את הספר ולא אמר כלום.

חיכינו בשקט. ומיי בריט אמרה לי: "גילי, מה אנחנו עושים פה? הרי באנו רק לחודש, לא בשביל להישאר בניו-יורק." ואני אמרתי לה: מה איכפת לך, בואי נשמע מה יש להם להגיד.

אחריכך ירדה גברת אחת עם הספר של מיי בריט והומינה איתנו לקומה השנייה. שם הבחנתי שכולם ממש מתלהבים מהצילומים. במיוחד מאלה של מנחם עוז ומירי דוידוביץ'. ואז באה הבת של איילין פורד ורצתה להחתים את מיי בריט. בהתחלה היא לא הסכימה. היא אמרה: "יש לי